

ПРОБЛЕМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ

А.М. Сорокіна, здобувач вищої освіти

Науковий керівник: Ю.В. Ушкаренко, д.е.н., професор

Херсонський державний університет

Питання інноваційного розвитку національної економіки є досить актуальним на сучасному етапі євроінтеграційних процесів в Україні, оскільки держава не може конкурувати з європейськими державами без поновлення технологічного виробництва і без конкурентоздатності економіки. Сучасний етап розвитку економіки можна охарактеризувати як важливе прискорення темпів науково-технічного процесу, який обумовлюється постійними змінами у структурі та динаміці суспільних потреб і, як наслідок, загострює конкуренцію у запропонуванні нових товарів та послуг, при цьому покращуючи їх якісні характеристики. Тому розвиток інноваційної сфери, через яку просуваються у виробництво досягнення науково-технічного прогресу, є особливо актуальним [1, с. 24].

Інноваційна активність національної економіки визначається результатами діяльності підприємств, які розробляють нововведення в виробництво товарів, сферу послуг та інші галузі господарства. Головною проблемою залишається відсутність зв'язків між основними суб'єктами інноваційного процесу, також інформаційна непрозорість та низька мотивація розробки фінансування інновацій. Інтеграція в світову економіку можлива тільки на основі динамічного розвитку інноваційних процесів [2, с. 15]. Важливою складовою інноваційної діяльності є робота висококваліфікованих технологів, маркетологів, економістів, фінансистів, які виконують специфічні функції, пов'язані з технологічним проектуванням і конструкцією інновацій [3, с. 399].

З початку становлення України як незалежного господарства, основна увага приділяється вивченню природних ресурсів нашої країни, її географічному розташуванню, проте інтелектуальному потенціалу приділяється значно менше уваги. Головними і найбільш гострими проблемами України є проблеми збільшення ефективності використання наукових розробок і запровадження результатів фундаментальних і прикладних досліджень у виробництво. Ще однією проблемою є недостатнє фінансування інноваційного виробництва і відсутність ціленаправленої політики в цьому напрямку [4, с. 49].

Макроекономічна стабільність є необхідною, але недостатньою умовою виходу економіки держави з кризового становища. За відсутності протекціоністських заходів сучасного стану виробничого комплексу не дозволяє витримати конкуренцію з західними виробниками навіть на внутрішньому ринку. Формування і реалізація інноваційної політики повинні ґрунтуватися на створенні такої системи, яка дозволить в короткий термін і з високою ефективністю використати у виробництві інтелектуальний і науково-технічний потенціал країни. Дослідження стану ділової активності промислових підприємств країни, показує, що у сучасних умовах вони не використовують і не ставлять задачу використання прогресивних технологій. Разом з тим, на основі опитування працюючих на підприємствах, акцентується увага на не якості та високу собівартість власної продукції, а також на її низьку конкурентоспроможність.

Інноваційну модель потрібно розглядати, як альтернативу традиційним методам розвитку економіки. За період незалежності України інноваційні розробки адаптувались до змінних умов. Інноваційні проекти здійснюються лише в пріоритетних напрямках, в основному використовуються технології, які дозволяють зменшити витрати і які гарантують прибуток та окупність.

Необхідно прагнути до активізації інноваційної політики, оскільки вона є головним механізмом за допомогою якого можна зупинити спад в економіці, забезпечити її перестройку та заповнити ринок новою покращеною конкурентоздатною продукцією. Таким чином, державна інноваційна політика України повинна бути орієнтована на різні моделі інноваційного розвитку в залежності від стану науково-технічного потенціалу. Саме досягнення найбільшої ефективності господарювання повинно стати метою та основним критерієм при виборі моделі інноваційного розвитку.

Перелік посилань:

1. Федулова Л. Перспективи інноваційно-технологічного розвитку промисловості України / Л. Федулова // *Економіка України*. – 2008. – №7. – С. 24-36.
2. Амоша І. Організаційно-економічні механізми активізації інноваційної діяльності в Україні / І. Амоша // *Економіка промисловості*. – 2005. – № 5. – С. 15-21.
3. Йохна М. А. Экономика и организация инновационной деятельности : учебник [для студ. высших учебн. заведений] / М. А. Йохна, В. В. Стадник. – Киев : Издательский центр «Академия», 2005. – 399 с.
4. Денисенко М. П. Проблеми формування національної інноваційної системи України / М. П. Денисенко, Т. Є. Воронкова, С. В. Лади́ка // *Актуальні проблеми економіки*. – 2008. – № 4 (82). – С. 73-81.